

„Idźcie i głoscie”

Rozpoczynając realizację programu formacji w roku 2017 odwołam się do najważniejszego dokumentu wskazującego zasady naszego życia. Reguła Franciszkańskiego Zakonu Świeckich jest następująca: „zachowywać Ewangelię Pana naszego Jezusa Chrystusa naśladowując św. Franciszka z Asyżu, dla którego Chrystus był natchnieniem i centrum życia w odniesieniu do Boga i ludzi... Franciszkanie Świeccy są ponadto zobowiązani do częstego czytania Ewangelii, przechodząc od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii”. Reg. 4.

W artykule 13 KG czytamy: „Franciszkanie Świeccy... postanawiają żyć w duchu ciągłego nawracania się. Środkiem do pielęgnowania tej cechy powołania franciszkańskiego, indywidualnie we wspólnocie, są: słuchanie i nabożeństwa Słowa Bożego, rewizja życia, skupienia duchowe, pomoc doradcy duchowego i nabożeństwa pokutne”.

Powyższe dokumenty zobowiązują nas do życia Słowem Bożym. Codzienne czytanie Ewangelii i otwieranie się na łaskę Ducha Świętego pozwoli nam odkryć mądrość Bożą oświecającą drogę naszego życia i doprowadzi do nawrócenia.

Doświadczam tego, czytając dowolnie otwarty fragment Pisma Świętego, nie podejmując interpretacji, ale skupiam się na Słowie, które porusza moje serce, często doznaję pokrzepienia, odkrywam Mądrość, o której pisze św. Paweł: „mądrość ukrytą, tę którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej” (1 Kor 2,9).

Przywołam też fragment życiorysu św. Franciszka dotyczący szukania rady dla brata Bernarda. „Kiedy więc nastał ranek, wchodzą do kościoła, nasamprzód pobożnie się modlą, potem otwierają księgę Ewangelii. Są gotowi wykonać tę radę, na jaką natrafią za pierwszym razem. Otwierają księgę i oto Chrystus wyjawia im w niej swoją radę: „Jeśli chcesz być doskonały, idź i sprzedaj wszystko, co masz i rozdaj ubogim” (Mt. 19,21). Otwierając po raz drugi i natrafią na tekst: „Nic nie bierzcie na drogę” (Łk 9,3). Dodają trzecie otwarcie i znajdują: „Kto chce iść za mną, niech się zaprze samego siebie” (Łk 9, 23; Mt. 16,24). Bez zwlekania Bernard wszystko to wypełnił i nie chybił ani jednej kresce z tej rady.¹

W artykule O. Marka Fijałkowskiego OFM Conv „Katolicy świeccy w procesie głoszenia Słowa Bożego w Kościele w Polsce” czytamy: Wierni świeccy mają na kształt zaczynu przepajając świat duchem Ewangelii, czyniąc Kościół obecnym i aktywnym w takich miejscach, gdzie bez pomocy nie mógłby z pewnością dotrzeć z przesłaniem Dobrej Nowiny”.²

Franciszkanie świeccy mają realizować to zadanie we własnych rodzinach, środowiskach w których żyją, nie poprzez wygłaszanie konferencji, ale przykładem szczerzej miłości, szerzeniem pokoju i jedności, podtrzymywaniem nadziei, czynieniem dobra, uwielbieniem Boga godnego chwały.

W Ewangelii według św. Mateusza czytamy: „Wy jesteście światłem świata... Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 14-16).

Idąc za Chrystusem przemieniamy się i stajemy się światłem dla innych.

Aby żyć Słowem Bożym potrzebujemy wskazówek biblistów, naszych Ojców Asystentów, którzy odsłonią nam metody czytania, kontemplacji, przygotowują do głębszego przeżywania Słowa do nas skierowanego.

Dlatego proponuję: organizowanie rekolekcji poświęconych zgłębianiu Słowa Bożego; poznawanie literatury ułatwiającej słuchanie i wprowadzanie Słowa w czyn; kierowanie do franciszkanów świeckich zachęty do częstej lektury Pisma Świętego.

¹ Celano: *Życiorys drugi i w. Franciszka z Asyżu*.

² Mierzwa J.: *Świeccy chrześcijanie*, w: *Słownik teologiczny*, red. A. Zubierbier. Katowice 1998, s. 575.